



هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان

دفتر سخنگوی  
کابل – افغانستان

تلیفون: ۰۰۹۳ ۲۰ ۲۹۷ ۶۱۲۱ – ۰۰۳۹ ۰۸۳۱ ۲۴ ۶۱۲۱  
پوست الیکترونیکي: [spokesperson-unama@un.org](mailto:spokesperson-unama@un.org)  
ویب سایت: [www.unama-afg.org](http://www.unama-afg.org)

کنفرانس مطبوعاتی (ترجمه کلمه به کلمه)

آقای انتونی بانپوری، مسنول بخش آسیا سازمان غذایی جهانی ملل متحد و

داکتر نظیف الله سالارزی از دفتر سخنگوی یوناما

کابل، پنجشنبه اول ماه می سال ۲۰۰۸

**یوناما:** بعد از ظهر شما بخیر، نام من نظیف الله سالارزی است و من از دفتر سخنگوی یوناما هستم و شما را به کنفرانس مطبوعاتی امروز خوش آمدید می گویم. در کنفرانس امروز ما آقای انتونی بانپوری - رئیس منطوقی آسیا برای پروگرام غذایی جهانی ملل متحد به صفت مهمان حضور دارند که در مورد مسایل مربوط به مواد خوراکی در افغانستان صحبت خواهند کرد.

نماینده خاص سرمنشی ملل متحد برای افغانستان آقای کای ایدی امروز در شهر اوتاوا هستند تا با مقامات ارشد آن کشور بشمول وزیر خارجه ماکسیم برنر و وزیر دفاع پیتر گوردان مک کی صحبت کند. نماینده خاص سرمنشی عمومی روز جمعه به مقر سازمان ملل در نیویارک باز می گردد تا با سرمنشی عمومی آقای بان کی مون صحبت کند. هدف این ملاقات ها بررسی قبلی کنفرانس پاریس است که در ماه جون امسال برگزار می شود و همچنان صحبت با شرکاری بین المللی افغانستان در مورد اینکه چگونه ما میتوانیم بخاطر هماهنگی تلاش ها گام برداریم و چطور کمک ها برای دولت افغانستان را طی ماه های آینده می توانیم افزایش بخشیم.

### انتونی بانپوری از پروگرام غذایی جهانی

روز بخیر آقایان، من بخاطر به تعویق انداختن کنفرانس دیروز مان از شما معذرت می خواهم و بخاطر حضور شما امروز تشکر می کنم.

هدف سفر من به افغانستان اولاً: ارزیابی وضعیت فعلی امنیت غذایی در کشور، دوم، بررسی اثرات کمک فعلی پروگرام غذایی جهانی به افغانستان و سوم بحث و گفتگو با دولت، همکاران بین المللی و تمویل کنندگان در خصوص اینکه چه گامهای را بخاطر تغییر شرایط آینده باید برداریم، میباشد.

ما با مسئولین دولتی، وزیر احیا و انکشاف دهات آقای ضیاء، وزیر معارف آقای اتمر، وزیر زراعت آقای رامین و همکاران ملل متحد، بانک جهانی و تمویل کنندگان ملاقات های داشتیم.

سه روز در قندهار بودم که در آنجا با والی، سرپرست شورای ولایتی، نمایندگان شورای انکشاف اجتماعی، سازمان های غیر دولتی، تیم بازسازی ولایتی کشور کانادا ملاقات داشتیم و در ضمن از دو مکتب، کورس های سواد آموزی و یک بار توزیع مواد غذایی از سوی پروگرام غذایی جهانی و محل بودباش کوچی ها دیدن کردیم.

بر اساس این ملاقات ها، این سفر های ساحوی و بحث های داخلی خودمان، ارزیابی پروگرام غذایی جهانی اکنون این است که باید به نیاز های غذایی میلیون های افغانی که با مشکل جدی روبرو اند، پاسخ داده شود. با تأسف باید گفت که این وضعیت در اکثر جا ها به علت رشد قیمت ها با گذشت زمان بد تر شده. تورم در کشور در ماه فبروری به 22 درصد رسیده بود و این تورم برای مواد غذایی 30 درصد و با توجه به هر نقطه خاص کشور از 50 تا 100 درصد برای آرد بوده است. بسیاری از مردم می توانند تا این مشکل را تحمل کنند و حتی شاید هم از آن نفع ببرند. اما برای میلیون ها افغان؛ یعنی فقیر ترین افراد جامعه که 70 درصد درآمد عمده شان را برای تهیه مواد غذایی مصرف می کنند، این افزایش قیمت های مواد غذایی اکثر نیازمندی های اساسی آنها را غیر قابل دسترس و تهیه ساخته است.

معاون نماینده خاص سرمنشی ملل متحد در افغانستان، بانک جهانی، کمک کنندگان و سازمان غذایی جهان در جریان جلسات شان با مقامات بلند پایه حکومتی تاکید کردند که حل تمام این چالش ها و مشکلات باید از طریق یک استراتژی جامع جستجو گردد تا اینکه علیه چالش های درازمدت ای که در نتیجه بلند بودن نرخ ها بوجود آمده است، مقابله صورت گیرد. البته این یک استراتژی است که شامل سرمایه گذاری در قسمت تولیدات اقتصادی و در قسمت بازار و حمایت از سکاتور خصوصی می شود، و اینکه تنها کمک از طریق سازمان غذایی جهان یا هر مرجع دیگری راه حل به این مشکل بوده نمی تواند.

من باور دارم که در رابطه به این موضوع یک اجماع و اتفاق نظر وجود دارد. ما با نماینده خاص سرمنشی ملل متحد در افغانستان قبل از عزیمت شان به کشور های دیگر صحبت کردیم. ما همه با نماینده خاص ملل متحد و معاون شان آقای اسپلاند، کارمندان بانک جهانی، رئیس بانک جهانی در کشور و کارمندان حکومتی با هم ملاقات کردیم. همه در مورد ضرورت داشتن یک استراتژی جامع که با چالش های کوتاه مدت و درازمدت امنیت مواد غذایی در افغانستان مربوط باشد، موافقت داشتند. همچو یک استراتژی باید دارای یک بخش باشد که فقیرترین و آسیب پذیر ترین بخش مردم از نقطه نظر امنیت غذایی را شامل شود. این ها به کمک های خاص و نوع از شبکه امنیت اجتماعی ضرورت ضرورت خواهند داشت که شاید شامل کمک های غذایی شود. البته این همان مردم اند که سازمان غذایی جهان در باره آنها خیلی نگران است. آنها کسانی اند که ما خود را متعهد میدانیم تا به ایشان کمک کنیم. سازمان غذایی جهان در

حمایت از مردم افغانستان، خصوصاً مردم فقیر متفق بوده و همچنان ما حکومت افغانستان را در قسمت تلاش هایش برای رسیدگی به چالش ها و مشکلات عدم امنیت غذایی حمایت خواهیم کرد که کشور در حال حاضر به آن مواجه است.

**یوناما:** با تشکر از آقایان بانوری و آقای کارسینو، ما به سوالات شما گوش میدهم. لطفاً قبل از سوال خود و موسسه مربوطه تان را معرفی کنید.

**رادیو تلویزیون ملی:** شما اظهار داشتید که کمک های تان الی اخیر جولای به پایان میرسد. بعد از آن چه خواهید کرد؟ چی مقدار این بودجه برای دولت افغانستان، پروگرام غذایی جهان و بانک جهانی سپرده میشود.

**پروگرام غذایی جهان:** خواست دولت و ملل متحد در ماه جنوری 79 میلیون دالر امریکایی بود که 77 آن برای پروگرام غذایی اختصاص یافته بود. ما 77 میلیون دالر امریکایی را بطور کامل بدست آورده ایم و آن مقدار تا ماه جولای در این برنامه به مصرف خواهد رسید. بعد از آن ما تصمیم خواهیم گرفت و با دولت، شرکای ملل متحد، دوتر ها و غیره کار خواهیم کرد. سپس ما به منابع اضافی نیاز خواهیم داشت. ما همچنان حمایت خوب برای این برنامه بدست آورده ایم و یقیناً میتوانیم برای برنامه های بعدی کمک های خوب بدست آوریم.

**شبکه تلویزیون آریانا:** با وجود صعود قیمت ها آیا کمک های شما کاهش خواهد یافت یا آنرا ادامه خواهید داد؟

**پروگرام غذایی جهان:** کمک های که بعد از جون و جولای فراهم میگردد مربوط به سطح حاصلات زراعتی که بر اساس شواهد موجود در اثر کمی ریزش برف و باران در سال گذشته کمبود حاصلات قابل پیشبینی میباشد، همچنان موضوعات دیگر مانند سطح قیم بین المللی، قیمت ها در پاکستان و توانایی تولید آن خواهد شد. با وصف آن راه حل آن مساعدت غذایی نمیشد. بلکه راه حل در اشتراک مساعی و دخالت دولت های مختلف، ملل متحد و کمک کنندگان میباشد. پروگرام غذایی جهان صرفاً یک حصه آنرا در دست خواهد داشت و فکر میکنم که یک حصه مهم آن در دست ما خواهد بود و ملیون ها افغان از آن کمک ها مستفید خواهند گردید.

**ایرین:** ارزیابی اولی قیمت ها در ماه جنوری اجراء شد. فعلاً شرایط از ماه جنوری تا حال چقدر خراب شده است؟ شما گفتید که تنها به افراد آسیب پذیر کمک می کنید. آیا فکر می کنید که این کمک ها برای آسیب پذیر ترین مردم در این کشور کافی است؟

**سازمان غذایی جهان:** این یک سوال خیلی خوب است. ارزیابی های که توسط حکومت و ملل متحد در ماه جنوری انجام شده بود عبارت از ارزیابی های مقدماتی بود که مبتنی بر معلومات اولیه می شد. ما همیشه به این نظر بوده ایم که اگر معلومات اضافی بدست بیاوریم، تلاش خواهیم کرد که برنامه های خود را در مطابقت با آن بصورت بهتر آماده بسازیم. البته از ماه جنوری تا حال نرخ ها پیهم در حال افزایش بوده و در بعضی موارد در این اواخر کاهش رونما گردیده است. زمانیکه ما در کندهار بودیم، والی از ما خواست که به آنها بیکه رسیدگی صورت نگرفته است مواد غذایی اضافی برسانیم. همچنان دیروز در جلسه خود با وزیر احیاء و انکشاف دهات، آقای ضیاء، ایشان نیز از ما خواستار مواد غذایی اضافی شد که از طریق برنامه کار در بدل غذا در مناطق روستایی و دور دست توزیع گردد. سازمان غذایی جهان همچو درخواست ها را می پذیرد و فعلاً ما یکجا با حکومت کار می کنیم تا معلومات بهتر تهیه کرده و مطمئن شویم که به تمام مردم ایکه در کتگوری افراد آسیب پذیر شامل می شوند، کمک برسانیم. ولی با وجود این، ملاحظاتی وجود دارد که باید یک خط ترسیم گردد تا افراد آسیب پذیر را از دیگران تفکیک کرد. ما نمی توانیم که تمام کار ها را انجام بدهیم. مردم ایکه بالاتر از این خط زندگی دارند و آنها بیکه کمک دریافت کرده اند، اکثر شان شاید در یک وضعیت خراب قرار داشته باشند و شاید نیاز به راه های مختلف برای مقابله با نرخ های بلند داشته باشند.

**آل اندیا رادیو:** من دو سوال دارم. اول، با توجه به وضعیت نا مطمئن غذایی آیا از طرف شما تقاضای جدید صورت خواهد گرفت؟ دوم، آیا بالای بیجا شده گان داخلی در ولسوالی ژیری که نمیخواهند دوباره به شمال برگردند پروگرام غذایی جهان توجه خاص خواهد کرد از اینکه آنها نمیخواهند دوباره به آنجا برگردند؟

**پروگرام غذایی جهان:** دولت و ملل متحد یک تقاضای را براه انداخته اند و وجوه برای این تقاضا بدست آمده است. حالا هدف خود را در تعهد که ما در تقاضا به 2.5 ملیون افغان نموده ایم بدست میآوریم. آن تعداد 2.5 ملیون یک کمی تنظیم خواهد شد بخاطر تغیر اوضاع و حالا آن باید هدف کار ما باشد.

در ارتباط به مردمان بیجا شده در ولسوالی ژیری، بیجا شده گان داخلی یکی از آسیب پذیر ترین قشر مردم اند که پروگرام غذایی جهان تعهد نموده است تا آنها را کمک نماید. هر بیجا شده که از طرف پروسه مشترک که در آن دولت و پروگرام غذایی جهان شامل میباشند تایید گردد، ما آن را کمک خواهیم کرد.

**رادیو کلید:** میان ارقامی که توسط دولت منشتر شده ؛ یعنی 50 میلیون دالر بخاطر کمک غذایی مصرف شده و ارقامی که شما گفتید؛ یعنی 77 میلیون دالر دریافت نموده اید، اختلاف وجود دارد. و علیرغم تلاش و کمک های که به مردم نموده اید، ما شاهد تغییرات اساسی در مصنونیت غذایی افغانها نبوده ایم. قسمت دوم سوال من این است که با توجه به کمبود غذایی در افغانستان و ممنوعیت به واردات بعضی از اقلام از کشور های همسایه، شما چه اقداماتی را بخاطر رفع این ممنوعیت ها خواهید برداشت؟

**پروگرام غذایی جهان:** 50 میلیون دالری را که دولت در نظر دارد بخاطر تهیه مواد غذایی مصرف کند بطور کامل از 79 میلیون دالر که دولت از سازمان ملل در خواست نموده جدا است. این 50 میلیون دالر بخشی از بودجه دولت است که خود دولت آن را از طریق میکانیزم های خودش به مصرف می رساند. باز میگویم که این پول کاملاً جدا از آن پول دیگر است. پروگرام غذایی جهان 77 میلیون دالر را جهت تهیه مواد غذایی مختلف دریافت نموده که این پول از طریق پروگرام های سازمان غذایی جهانی که بصورت خاص با هدف کمک به افراد آسیب پذیری که از افزایش قیمت ها آسیب دیده اند، تنظیم می شود.

در ارتباط به سوال دیگر شما که گویا در مصنونیت غذایی کشور هیچ تغییری نیامده باید گفت که راه حل برای مشکلات مصنونیت غذایی فقط کمک غذایی نیست، بلکه سرمایه گذاری در بخش کشاورزی، جاده های بهتر، باز های بیشتر انکشاف یافته و پالیسی بهتر تجارت می باشد. پروگرام غذایی جهان در این مسئله درگیر نیست. اما ما امسال کمک لازم را به بیش از 6 میلیون انسان در افغانستان ارایه می دهیم. من شما را تشویق می کنم تا با هر یک از این 6 میلیون نفری که ما به آنها کمک می کنیم، صحبت کنید و از آنها بپرسید که آیا در نتیجه این کمک ها وضعیت زندگی آنها تغییر کرده یا خیر. زیرا من همیشه میروم تا با آنها صحبت کنم و من می دانم که ما یک تغییر بسیار مهمی را در زندگی آنها ایجاد نموده ایم.

بخاطر پاسخ به سوال آخر شما در ارتباط به منع واردات باید گفت که سرمنشی عمومی ملل متحد دو روز قبل یک نشست را در سویس با سران تمامی نمایندگی های ملل متحد، رئیس بانک جهانی و دیگران برگزار نمود. در این نشست گفته شد که بهتر خواهد بود اگر کشور ها ممنوعیت صادرات را بردارند، زیرا اغتشاش در بازار مواد خوراکی به علت همین ممنوعیت ها ایجاد شده است. ما به نمایندگی از پروگرام غذایی جهانی در اینجا با دولت های منطقه صحبت نموده و از آنان تقاضای لغو و معافیت بشردوستانه در مورد ممنوعیت ها را مینماییم، تا آنها به پروگرام غذایی جهانی اجازه دهند تا مواد خوراکی لازم را با هدف بشردوستانه خریداری نماید. پس دو مسیر جریان دارد که هر دو بر این مسئله تأثیر گذار می باشند.

**فردا:** شما فرمودید که ملیون های افغان تحت سطح فقر قرار دارند. اگر این حالت ادامه یابد، فکر نمیکنید که ما شاهد یک فاجعه انسانی باشیم؟ و همچنان شما در مورد تغیر ستراتیژی صحبت نمودید، فکر میکنید که به منظور کمک به مردم جهت مجادله با عدم امنیت غذایی دولت یک ستراتیژی را طرح کرده باشد؟

**پروگرام غذایی جهان:** پروگرام غذایی جهان، ملل متحد، دونه ها و خاصتاً دولت همه سعی دارند تا از یک فاجعه بشری جلوگیری نمایند. آن هدف تلاش های ما است و ما کوشش داریم تا وضعیت را اصلاح و از یک فاجعه جلوگیری نماییم. من مطمئن هستم که با رهبری دولت، حمایت قوی دونه و همکاری فعال ملل متحد، ما بتوانیم از یک فاجعه بشری جلوگیری به عمل آوریم. اما همه ما نیاز داریم تا سهم خود را ادا نماییم. این کار آسان نخواهد بود و به پول نیاز خواهد داشت و یک مدت زمان را نیز در بر خواهد گرفت.

بلی، من فکر میکنم که دولت متعهد به انکشاف یک ستراتیژی میباشد. آن موضوع همه بحث ها بوده است. دولت اولین نهاد بوده که به این موضوع توجه نموده است. آنها تأثیر آنرا بالای مردم درک نمودند و در صحبت های که من با وزرا داشته ام آنها همه توجه خویش را بالای این معطوف داشته اند. من باور دارم که دولت، ملل متحد و دونه های مربوطه همه متعهد هستند. ما کار های زیاد در پیشرو داریم و میتوانیم وظیفه خود را انجام دهیم.

تشکر از همه شما خانم ها و آقایان.